

бъдатъ осигурени, не му ли е казалъ отъ какви сръдства ще се осигуратъ?

— Не е ми казалъ.

— Какъ е поглъденъ на този планъ Стайковъ и какъ е мислилъ? Тома Георгиевъ въ състояние ли е да изпълни този планъ, когато той е бъденъ, или той е мислилъ, че Т. Георгиевъ е богатъ и може да изпълни тия задължения?

— Азъ на Т. Георгиевъ съмъ глъдалъ като на сериозно лице, който иде да ми се похвали, че той може да върши голѣми работи и че знае голѣми работи, а много се и хвали, а пакъ азъ останалъ въ провинцията и не зпамъ и не разбирашъ нищо. Тъй поглъденъ на това. Мислѣхъ, че може и да е сериозно дѣло. Знамъ, че Тома Георгиевъ е бъденъ и не може да заплати за осигоряването.

— Като мисли, че Тома Георгиевъ се хвали, какво значение дава на тия думи, които му е казалъ. Серииозно или хвалба?

— Нѣкой пътъ съмъ му давалъ сериозно значение, а нѣкой пътъ съмъ го отдавалъ на хвалба. А послѣ когато се назначи на служба, знаехъ, че нѣма да стане нищо.

— Но най-послѣ до какво заключение е дошелъ, за фантазъръ ли е мислилъ Т. Георгиева или сериозенъ организаторъ на една шайка.

— Азъ казахъ това. Заговора азъ го открихъ, за да се прѣмахнатъ единъ пътъ за винаги, че да не става вечъ никакъвъ заговоръ, и да се прѣмахнатъ казвамъ заговорите, отъ които страдатъ много хора невинни, когато чуятъ нѣщо и мълчатъ, а като обадатъ на властъта, не могатъ да го докажатъ. Та когато съмъ казалъ на комисията казалъ съмъ ѝ го да има прѣвидъ, че такова нѣщо е имало. Нека му отдава кой каквото иска значение.

Прѣслѣдъ: И сега поддържате това въ сѫдътъ?

— И сега поддържамъ, че това е говорено.

Заш. Калиниковъ: Въ коя година е съобщаванъ този планъ на Стайкова?

— Въ . . 1888 год.

— Като го е мислилъ за сериозенъ планъ, защо не го е съобщилъ на властъта?

— Страхъ ме бѣше, че не може да го докажа, а още по-вече да не би да пострадамъ отъ съзаклѣгциците,